

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/99/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821010253
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6821010253.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného Q. F. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 18. novembra 2021, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/98/2021 zo dňa 27.09.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/98/2021 zo dňa 27.09.2021 bol obžalovaný Q. F. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 20. 05. 2021 v čase okolo 23.00 hod. po predchádzajúcom požívaní alkoholických nápojov, v stave stredne ťažkej opitosti, kopal do okna rodinného domu č. 82 v J., v okrese W., ktorého užívateľkou je aj jeho bývalá družka poškodená X. U., nar. XX. XX. XXXX, ktorá sa v tom čase nachádzala v izbe rodinného domu, kde po otvorení neuzamknutého okna, obžalovaný vošiel dovnútra, na čo mu poškodená povedala, aby išiel preč, že deti sú v dome, on sa však na ňu rozkričal, že s ňou chce byť a udrel ju pästou strednej až väčšej intenzity do oblasti ľavého oka, na čo si poškodená udrela zadnú časť hlavy do stojacej skrine, vzala mobilný telefón a chcela privolať hliadku polície, tento jej však vytrhol a odhodil preč, opäť ju udrel pästou do pravej strany hlavy, po čom spolu so stolom spadla na posteľ, následne pristúpil k posteli a udieral poškodenú ďalej pästami do nosa, hlavy a do tela, v dôsledku čoho sa zobudili a rozkričali deti a obžalovaný z izby cez okno utiekol preč, čím spôsobil poškodenej pomliaždenie mäkkých tkanív v ľavej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou okolo ľavého oka, zlomeninu prednej steny čeľuste s posunutím úlomkov a nakrvácaním do čeľustnej dutiny, pomliaždenie mäkkých tkanív na chrbte nosa, trieštvú zlomeniu nosových kostí s posunutím úlomkov, zlomeninu čelovej kosti vľavo, v oblasti nad čelovou dutinou s malým posunutím úlomkov, malú odreninku na čele, v jeho strednej časti a pomliaždenie mäkkých tkanív v pravom obočí s krvnou podliatinou a malou odreninou, ktoré zranenia sú z medicínskeho hľadiska zraneniami ľahkými, vyžadujú lekárske ošetrenie a práceneschopnosť po dobu maximálne XX dní a ktoré zranenia v súhrne spôsobujú poškodeným výrazné bolesti tváre po dobu siedmich až desiatich dní, menšie bolesti tváre až do troch týždňov po ich vzniku, obmedzujú poškodených pri bežnej práci, spôsobujú únavu, ale aj sťažujú jeho spoločenský život a zároveň spôsobil poškodenej škodu na zdraví vo výške X 286,- €.

Za to bol odsúdený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a pri zistení pritažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane:
- X. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XX, okres W., škodu vo výške 100,- Eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že konanie obžalovaného bolo v obžalobe kvalifikované ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., bolo úlohou súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy, ktoré potvrdzujú alebo nepotvrdzujú túto právnu kvalifikáciu. Skutková veta obžaloby znela, že obžalovaný mal do obydľia poškodenej vojsť tým spôsobom, že kopol do uzatvoreného okna, ktoré sa následkom toho otvorilo, čo prokurátor v obžalobe vyhodnotil ako vniknutie vlámaním a násilím. Po vyhodnotení všetkých výpovedí poškodenej v súhrne s oboznámenou fotodokumentáciou miesta činu, hlavne teda predmetného okna, cez ktoré obžalovaný vošiel do domu poškodenej, súd konštatuje, že predmetné okno nemalo v čase skutku žiadne kľučky ani žiadny iný systém, ktorý by umožňoval, aby sa okno riadne uzavrelo, nie to ešte zamklo. Z tohto dôvodu bolo potrebné zmeniť skutkovú vetu obžaloby časti týkajúcej sa uzatvorenia okna, pretože za uzatvorené okno možno považovať len okno zatvorené kľučkou, prípadne iným systémom vhodným na uzatvorenie okna proti náhodnému otvoreniu. Ak by bolo okno zatvorené kľučkou alebo iným na to určeným systémom, bolo by možné okno považovať zároveň aj za uzamknuté, preto súd v skutkovej vete obžaloby uviedol, že „obžalovaný vošiel do vnútra po otvorení neuzamknutého okna“, pričom nie je podstatné, či neuzamknuté okno otvoril kopnutím nohou alebo otvorením rukou (pri hodnotení výpovedí poškodenej nebolo možné ustáliť, či obžalovaný okno otvoril nohou alebo rukou). V každom prípade vniknutie obžalovaného do domu cez neuzatvorené, a teda neuzamknuté okno, nemožno na účely § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a § 138 písm. d) a e) Tr. zák. považovať za vniknutie vlámaním, resp. násilím, a preto bolo potrebné predmetné vniknutie a zotrvanie obžalovaného v obydľi poškodenej kvalifikovať ako neoprávnené vniknutie a zotrvanie v jej obydľi podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Pri ukladaní trestu po vyššie zdôvodnenom uznaní viny obžalovaného súd konštatuje prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., nakoľko obžalovanému v tomto prípade nepoľahčuje žiadna okolnosť podľa § 37 Tr. zák. (nepriznal sa k obidvom skutkom), pričom mu priťažujú 2 okolnosti, a to že v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. konaním uvedeným v skutkovej vete tohto rozsudku spáchal viacero prečinov a zároveň, že v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. bol v minulosti odsúdený. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa predmetným skutkom dopustil 2 prečinov, bolo potrebné mu ukladať v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody. Pri určovaní výmeru trestu odňatia slobody vychádzal súd z trestnej sadzby za prísnejší z dvoch prečinov, a to z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého spodná hranica trestnej sadzby sa v zmysle použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšila zo 6 mesiacov odňatia slobody na 1 rok a horná sadzba ostala 2 roky. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti, konkrétne v rokoch 2016 a 2017 odsúdený za násilnú trestnú činnosť, bolo potrebné obžalovanému v tomto konaní za opakovanú násilnú trestnú činnosť, navyše spáchanú na žene a jeho bývalej družke, uložiť trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby. Keďže obžalovaný predmetný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu (rozhodnutie Okresného súdu K. zo dňa 21.08.2019 sp. zn. 13Pp 41/2019, na základe ktorého bol obžalovaný podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov), nebolo možné obžalovanému uložiť iný ako nepodmienený trest odňatia slobody, ktorý si vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor, ktorý v písomných dôvodoch svojho odvolania poukázal na obsah svojej záverečnej reči, kde uviedol, že samotné napadnutie nesporné nie je, lebo sú tam zhodné tvrdenia obžalovaného aj poškodenej, avšak na základe vykonaných dôkazov sa prikláňa k verzii, ktorú uviedla poškodenej v prípravnom konaní. Je potrebné uviesť, že hoci nechcela spočiatku podávať oznámenie na svojho bývalého frajera, nakoniec zrejme po zraneniach, ktoré utrpela a boli značné, to trestné oznámenie podať išla. Na hlavnom pojednávaní vypovedala značne zmätočne a až po oboznámení jej výpovede z prípravného konania pripustila, že nechcela obžalovanému zle, z čoho je zrejme, že sa snažila na hlavnom pojednávaní pomôcť svojou výpoveďou. Každopádne však poprela to, čo tvrdil obžalovaný, že si pamätal, že u

nej vo večerných hodinách prespal a že poškodená ho zobudila a chcela, aby odišiel a na to vznikla hádka a napadnutie. Toto poškodená poprela, uviedla verziu, že obžalovaný u nej prespal, ale bolo to v popoludňajších hodinách. Súdu by malo byť aj zo spôsobu kladenia otázok zrejmé, že poškodená nakoniec pripustila aj na hlavnom pojednávaní spôsob vniknutia, ale opäť to zľahčila, že okno nebolo zaistené a že sa ľahko otváralo. Preto mal za to, že bolo evidentné, že rozhodnutie o spôsobe vniknutia má zostať na rozhodnutí súdu. V písomných dôvodoch ďalej uviedol, že zo skutkovej vety a z povahy skutku ako takého je zrejmé, že obžalovaný bez povolenia poškodenej vnikol do obydľia, tam aj bez jej povolenia zotrval a tam ju aj fyzicky napadol, pričom jej spôsobil následok v podobe ublíženia na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zák. Z toho je zrejmé, že obžalovaný naplnil zákonné znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. d) Tr. zák. a preto navrhol uložiť obžalovanému dlhší úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere od 36 do 40 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil v odôvodnení svojho rozhodnutia, podrobne zdôvodnil svoje dôvody, týkajúce sa jednak právnej kvalifikácie predmetného skutku so zohľadnením jednak spôsobu, akým došlo k tejto trestnej činnosti, zároveň správne vyhodnotil aj skutočnosti týkajúce sa možného zaistenia resp. spevnenia okna, pričom zobral do úvahy aj skutočnosti vyplývajúce zo samotnej ohliadky miesta činu. Okresný súd ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že v danom prípade po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov okresný súd správne rozhodol, keď kvalifikoval neoprávnené vniknutie a zotrvanie v obydlí poškodenej podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Je nutné podotknúť, že aj odvolanie okresného prokurátora v tejto časti spočíva len na nesúhlase s posúdením opakovaných výpovedí poškodenej tým, že z jej strany je zrejmá snaha o pomoc obžalovanému. Okresný súd sa však správne vysporiadal s argumentáciou týkajúcou sa poškodenia predmetného okna, a teda nevidel vo výpovediach obžalovaného a poškodenej také rozpory, ktoré by priamo vyvracali skutočnosť, že by zo strany obžalovaného došlo k spáchaniu činu závažnejším spôsobom konania, a to vlámaním a násilím. Nemožno stotožňovať násilie súvisiace s vniknutím do obydľia a násilím, ktorého sa obžalovaný dopustil priamo v obydlí. Z tohto dôvodu v tejto časti považuje krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, postavené len na nesúhlase s hodnoteným dôkazom. Vo svetle takého posúdenia kvalifikácie skutku obžalovaného je náležité aj následné rozhodnutie o treste, kedy okresný súd správne vyhodnotil osobu obžalovaného a uložil mu pri zvýšenej trestnej sadzbe trest na hornej hranici trestnej sadzby, čo možno považovať za zákonné a správne, a teda aj v tejto časti krajský súd považuje odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné.

S poukazom na horeuvedené dôvody, vzhľadom na skutočnosť, že uložený trest prvostupňovým súdom i krajský súd považoval v plnom rozsahu za dôvodný a primeraný, považoval toto odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a toto v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.

Predmetné uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.